

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LVIII. ZATURDAG den 15den JANUARY 1870. No. 2.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Volgens het berigt van de *New-York Tribune* heeft de Koning der Nederlanden (lees: de Nederlandsche regering) aan een Amerikaan de concessie gegeven om de Hollandsche kust door een atlantischen telegraafkabel met de kust der Vereenigde Staten te verbinden. Europesche kapitalisten, zegt het blad, hebben aangeboden voor hunne kosten den kabel te leggen, als het noodige kapitaal niet in Amerika kan gevonden worden.

De *New-York Tribune* juicht dit plan zeer toe, doch het blad brengt der Nederlandsche regering in herinnering, dat de Vereenigde Staten volmaakte *reciprociteit* eischen, en dat voor iedere concessie, die gegeven wordt om van Europa een kabel tot de Vereenigde Staten te leggen, de Vereenigde Staten het regt moeten hebben om een kabel naar hetzelfde land te leggen.

— In de boodschap, waarmede de President Grant het Congres heeft geopend, wordt gezegd, dat het land gezegend is met vrede van binnen, zonder gebonden te zyn door eenige gevaarlyke alliantie met het buitenland. De oogst is zeer gunstig uitgevallen en nieuwe fabrieken worden opgerigt in vakken, tot dusver in de Vereenigde Staten onbekend. De President hoopt, dat zoowel hy als het Congres een gunstig verslag zullen kunnen uitbrengen van hun beheer. Hy beveelt aan het Congres de aanneming aan van maatregelen, ten doel hebbende de opbeuring van den Amerikaanschen handel, die gedurende de rebellie uit alle zeeën byna is verjaagd. De industrie der vrye mannen gaat vooruit, mits hun eene billyke belooning ten deel valle. De reconstructie der Unie maakt goede vorderingen, wanneer men de daaraan verbonden moeijelykheden in aanmerking neemt; van de zeven in opstand gekomen staten zyn twee in den schoot der Unie teruggekeerd. De jongste verkiezingen in Virginië, enz., hebben op loyale wyze plaats gehad en de gekozen ambtenaren hebben zich aan de voorschriften van het Congres onderworpen. President Grant is derhalve van meening, dat de vertegenwoordigers van Virginië in het Congres behooren te worden toegelaten. Hy dringt aan op trapsgewyze, niet onmiddelyke hervatting van de betaling in specie, en raadt der wetgeving aan, om dit doel te bereiken en de fluctatiën in de waarde van muntpapier te doen ophouden; hy geeft aan het Congres in overweging de schatkist te magtigen tot het weder-inkoopen van haar papier tegen een vasten prys.— Ons publiek crediet, zegt de President, behoorde het beste ter wereld te zyn; onze geheele openbare schuld zou in 10 jaren worden afgelost, maar het is niet raadzaam de belastingen in te voeren, welke tot bereiking van dit doel zouden worden vereischt. De middelen, waarover wy te beschikken hebben, nemen jaarlyks snel toe.

De ontvangsten overtreffen de behoeften, en deze kunnen nog worden verminderd, indien de schuld tot een lageren rentevoet wordt geconverteerd. President Grant oppert het denkbeeld eener wyziging van het tarief van in- en uitgaande regten en van de onregtmatig drukkende belastingen; hy dringt echter op voorzigtigheid aan en verklaart zich tegen eene algemeene herziening, met het oog op de schatkist. De ontvangsten gedurende het dienstjaar eindigende 30 Juny jl. hebben bedragen 371,000,000; de totale uitgaven 321,-500,000. Het budget voor 1870 zal nog gunstiger zyn.

Blykens het verslag van de opbrengst der binnenlandsche middelen over 1869, hebben deze 160 millioen dollars opgebragt.

— De eerste redevoering van president Grant werd in Engeland met zulke groote belangstelling te gemoet gezien, dat de *Times* zich de ontzaggelyke kosten heeft getroost, om voor eigen rekening de redevoering in haar geheel te doen overseinen. Deze belangstelling was natuurlyk. Van den dag af, dat generaal Grant tot president benoemd werd, tot nu toe, had hy elke gelegenheid vermeden, om zyne staatkunde te formuleren, zoodat zyne administratie geheel kleurloos was. De meening der regering van de V. Staten, aangaande het verwerpen van het Alabama-tractaat was niet bekend, en nu de president die uitgesproken heeft, ondervindt Groot-Brittannië eene groote teleurstelling. Het is nu vyf jaren geleden, dat de stryd tusschen het Noorden en het Zuiden geëindigd is, en nog is de Alabama-kwestie niet opgelost, en de woorden van den president bewyzen, dat de regering der Vereenigde Staten aangaande deze kwestie nog steeds dezelfde overtuiging is toegedaan, welke de oplossing der zwarigheid onmogelyk maakt. De oplossing der Alabama-kwestie zal aan den tyd moeten overgelaten worden, want twee partyen, die van een geheel verschillend standpunt uitgaan, kunnen het nooit eens worden, en de geheele redevoering des presidents is, niettegenstaande zyne groote grief, zoo vredelievend en vriendschappelyk jegens Engeland, dat zy volstrekt geen onrust behoeft te verwekken.

De *Times* toont aan, dat de groote beschuldiging, welke de president tegen Engeland inbrengt, is dat het aan de zuidelyke staten de regten van oorlogvoerenden heeft toegestaan, en echter verklaart hy even te voren, dat een volk het uitsluitend regt behoort te hebben, om te oordeelen wanneer het voegzaam is deze regten toe te staan. De president ontzegt derhalve aan Groot-Brittannië het regt, dat hy voor de Vereenigde Staten tegenover Cuba en Spanje eischt, en het is duidelyk, dat Groot-Brittannië onmogelyk vergiffenis kan vragen voor eene daad, welke volgens de woorden des presidents zelven, hoogstens een te regtvaardigen gebrek aan oordeel geweest kan zyn.

De president spreekt in het geheel niet van Frankryk, dat toch in den Amerikaanschen burgeroorlog op zeer bepaalde wyze party heeft getrokken voor de Zuidelyke Staten; doch volgens het algemeene gevoelen in Amerika, hebben de Ver. Staten hunne geschondene eer gewroken door eene houding aan te nemen, welke Frankryk noodzaakte Mexico te verlaten. Buitendien verwachtten zy by het uitbreken van den oorlog geen hulp van Frankryk, terwyl het sinds den oorlog dagelyks duidelyker werd, dat de Noordelyke Staten in de gevaarlyke crisis, in welke zy verkeerden, hoopten op den morelen steun van het oude moederland, welken zy niet ontvingen, daar de Britsche regering hen met diplomatische koelheid behandelde, en zonder hen regtstreeks tegen te werken, hun evenmin de minste hulp gaf. Dit heeft de Amerikanen verbitterd, en generaal Grant, die gedurende den oorlog van deze grieven tegen Engeland doordrongen werd, is daarom, vooral in dit geval, het getrouwe orgaan van de meerderheid zyner medeburgers. Men moet echter niet vergeten, dat de regtsgeleerden in Amerika erkend hebben, dat geen enkel punt in de internationale wetten de grootste grief der Vereenigde Staten wettigt, dat namelyk Groot-Brittannië de Zuidelyke Staten als eene oorlogvoerende mogendheid erkend heeft, want tot deze daad had Engeland volkomen regt.

— De Senaat heeft de benoemingen bekrachtigd van de Heeren Robinsons als minister van marine en Belknap als minister van oorlog.

— De vertegenwoordigers van Alabama zyn gemagtigd, om in de Kamer van Vertegenwoordigers zitting te nemen.

— Pater Hyacinthe is den 13 December jl. naar Frankryk vertrokken.

— Men hoort zoo dikwyls de opmerking, dat de staatsinstellingen van Engeland dagelyks meer en meer democratisch worden, dat het voorstel door eenige groote handelaars in de City gedaan, om eene nieuwe aristocratie te vormen, eene aristocratie van karakter, niet van geboorte of geld, velen verrassen zal.— Het voorstel is echter zeer merkwaardig. De Britsche handelswereld gaat tegenwoordig gebukt onder de toenemende oneerlykheid van een gedeelte, vooral der nieuwere firma's, en zy begint in te zien, dat, indien Engeland een groot handeldryvend volk wenscht te blyven, het absoluut noodzakelyk is, dat de geheele maatschappy op nadrukkelyke wyze onderscheid make tusschen den eerlyken en den oneerlyken handelaar.

Deze algemeen gevoelde behoefte heeft in een merkwaardig voorstel hare uiting gevonden, aan hetwelk de *Times* onmiddellyk zyne sympathie gegeven heeft. Wy outleenen aan de *Daily News* eene beschryving van dit voorstel. "Overwegende dat de handelscrisis, welke vier jaren geleden begon, den handel nog niet gezuiverd heeft, en men elken dag verschrikt wordt door nieuwe ontdekkingen van financiele en handelsoneerlykheid, welke het herleven van het crediet beletten. Overwegende, dat de instelling der "joint-stock banks" ten gevolge schynt te hebben, dat de handelaren de geoorloofde wegen van den handel verlaten, en door spel en speculatie spoedig ryk wenschen te worden, in den handel door omkooping en valsche opgaven, in het bankwezen door bedriegelyke cyfers, (by *bearing* the market and wrecking), hebben eenige handelaren het besluit genomen, om eene instelling op te rigten, welke zy "the Honourable Institute of Commerce" noemen. Slechts zulke personen wier naam zonder smet en sinds zeven jaren in de handelswereld bekend is, zullen leden mogen worden dezer instelling, en achter hunne namen de letters M. H. J. C. (Member Honourable Institute of Commerce) mogen plaatsen. De oude methoden om de eerlykheid der handelswereld te bewaren, schynen niet langer goed te zyn, zegt de *Daily News*, en men behoort dus aan het nieuwe plan alle aandacht te schenken. Doch wat wenschen de voorstellers op te rigten? Eene handelsuniversiteit, in welke men een graad verkrygt? Eene kerk of eene orde, welke eene geloofsbelydenis eischt van hare leden? Een gilde om voor de gemeenschappelyke belangen te waken?

Naar het schynt zal de nieuwe instelling iets van alle drie hebben en zal men tegen haar veel kunnen inbrengen van hetgeen men tegen kerk, universiteit en gilde in het midden brengt. Volgens het programma, zal een jong koopman, ongeholpen, in het gedrang der wereld, zyn karakter moeten handhaven; hy zal gedurende zeven jaren moeten toonen, dat hy kundig, voorzigtig en eerlyk is, en indien hy den naam krygt van een eerlyk, knap koopman te zyn, zal hy tot belooning zyner deugd, M. H. J. C. achter zynen naam mogen schryven. Dit "eervolle Handels-Instituut" zal zich zelve verkiezen; de leden zullen, door elkander te kiezen, verklaren, dat zy vertrouwen in elkander hebben, doch de getuigenis van eene onafhankelyke autoriteit zal ontbreken. Als een gilde, zal het instituut de noodige kracht missen, want zyne wetten zullen voor niemand anders verbindend zyn dan voor de leden, die juist door hun lidmaatschap bewyzen, dat zy die wetten waarschynlyk niet overtreden zullen.

De *Daily-News* acht derhalve het plan, zoo als het nu geopperd wordt, nog wat ruw, doch indien alle soliede kooplieden en bankiers in de City zien, dat het denkbeeld voor verdere ontwikkeling vatbaar is, kan het tot een goed doel leiden.

— De Keizerin van Frankryk, die in volmaakte gezondheid is teruggekeerd, hoewel een weinig door de Africaansche zon verbrand, spreekt met groot genoegen over hare reis, vooral over haar verblyf te Venetie. Of de Keizerin hare reis-avonturen publiek zal maken, gelyk door sommige bladen is gemeld, is nog onzeker.

— Aan de munt te Parys worden tegenwoordig goudstukken van één pond sterling geslagen, die men *internationals* zal noemen.

— Volgens de *Correspondance générale de Paris* is de Keizer voornemens. om. te beginnen met 1 April e. k, nevens zyne beeldtenis ook die van den Kroonprins op de ryksmunt te doen slaan. Het blad leidt daaruit af, dat de zoogenaamde verbinding van den Kroonprins aan de regering in genoemde maand zal plaats hebben.

— De hertogin van Aumale is den 6 Dec. op het paleis van Twickenham overleden, spoediger dan de aard harer ziekte deed verwachten. Prinses Maria Carolina Augusta van Bourbon, dochter van wylen Leopold van de Beide Siciliën. Prins van Salerno, was geboren 26 April 1822 en sedert 25 November 1844 gehuwd met den hertog van Aumale, zoon van wylen Lodewyk Filips, Koning der Franschen. Uit dit huwelyk is gesproten één kind: Prins Frans Lodewyk Filips Maria van Orleans, hertog van Guise, geboren te Twickenham 5 January 1854.

— Onlangs is te Bona (Algerië) eene eerste bezending Iersche emigranten uit Amerika aangekomen. Deze lieden wenschen zich voor goed in Algerië te vestigen, en men verwacht dat andere hunner landgenooten dit voorbeeld zullen volgen.

Allocutie van Paus Pius IX. ter opening van het Oekumenisch Concilie.—De toespraak, waarmede op 8 Dec. het concilie is geopend, draagt het opschrift: "Allocutie, gegeven in de basiliek van het vatikaan, ter plegtige opening van het H. œkumenisch concilie van onzen allerheiligsten Heer Pius, door de Goddelyke Voorzienigheid de negende Paus van dien naam, op den 8sten December 1869, aan de bisschoppen der Katholieke wereld, op genoemd concilie vergaderd."

Wy laten het belangrykste gedeelte hier volgen:

"EERWAARDE BROEDERS!"

"Hoogelyk verheugen wy er ons over, dat, hetgeen wy met alle geloften en gebeden Gode hebben afgesmeekt, namelyk van te zamen het door ons byeengeroepen œkumenisch concilie te kunnen vieren, ons door eene buitengewone en byzondere genade van God is toegestaan. Daarom jaicht ons hart tot God en wordt het vervuld met eene ongeloofiyke vertroosting op dezen allerheugelyksten dag, gewyd aan de Onbevlekte Ontvangenis der Moeder Gods, de maagd Maria, nu wy wederom en in grooteren getale dan ooit te voren, U, die geroepen zyt een deel van onze herderlyke zorg te dragen, tegenwoordig zien in dezen burg der Katholieke godsdienst en Uwen heugelyken aanblik mogen genieten.

Gy zyt vergaderd "in den naam van Christus" (Mth. 18: 20), om met ons "het woord Gods te verkondigen, en met ons aan de menschen te onderwyzen het geheele getuigenis van Jezus Christus" (Cap. 1: 2) en "den weg Gods in de waarheid" (Mth. 22: 16) en om met ons, onder de leiding van den Heiligen Geest, te oordeelen over "de tegenstellingen (twistzoekingen) der valschelyk dusgenaamde wetenschap." (I Tim. 6: 20; Hand. 15: 19 [?])

Want, zoo ooit, zeker en vooral in onze tyden, in welke waarlyk "de aarde treurt en wegkwynt, daar zy besmet is, wegens hare bewoners" (Jes. 24: 4, 5), eischt van ons de yver voor de glorie Gods en het heil van de kudde des Heeren, dat wy "gaan rondom Sion, haar omvangen, het in hare torens vertellen en onzę harten stellen in hare kracht." (Aangehaald wordt: Ps. 47: 11, 12; bedoeld is 12 en 13; in de Staten-vertaling Ps. 48: 13, 14)

Gy ziet toch eerwaarde broeders, met welke woede de oude vyand van het menschelyk geslacht het Huis Gods, dat heilig behoort te zyn, is aangevallen en nog steeds aanvalt; hy maakt, dat steeds verder zich uitbreidt die noodlottige zamenzwering der goddeloozen, magtig door eendragt, sterk door rykdom, beveiligd door de wetten, en "de vryheid" bezittende "als een deksel der boosheid" (1 Petr 2: 16), niet ophoudende van tegen de Heilige kerk van Christus een verwoeden kryg te voeren, vervuld van al wat slecht is.]

Gy kent van dezen kryg den aard, de kracht, de wapenen, den voortgang, de bedoelingen. Gy ziet voortdurend met eigen oogen, de beroering en verwarring der ware leer, op welke de menschelyke betrekkingen, ieder in haar kring, berusten; de jammerlyke vervalsching van alle regt; de veelvuldige wyzen van onbeschaamd te liegen en te vervalschen, waardoor de heilzame banden der geregtigheid, der eerbaarheid en van het gezag worden verbroken, de smadelykste begeerten worden aangewakkerd, het Christelyk geloof uit de harten volkomen wordt uitgeroeid, zoodat met zekerheid in dezen tyd de ondergang van Gods Kerk te vreezen zou zyn, indien zy vernietigd worden kon door de lagen of de magt der menschen. Maar niets is krachtiger dan de kerk (!) zeide S. Jan Chrysosthomos; de kerk is sterker dan de hemel zelf. Hemel en aarde zullen voorbygaan, maar myne woorden zullen niet voorbygaan. Welke woorden? Gy zyt Petrus en op dezen petra zal ik myne kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet kunnen overweldigen. (*Homil. Ante exil.* No. 1)

Maar al is de kerk van den Heer der kracht, de kerk van onzen God, gegrond op een onwrikbaar fondament, wy hebben, innerlyk bewogen over zulk eene menigte kwaads en zielenbederf, hetwelk wy volgaarne, zelfs met opoffering van ons leven, zouden willen doen eindigen.—Wy, die op aarde de plaats bekleeden van den eeuwigen Herder en wie het betaamt, meer dan eenig ander, brandende te zyn van yver voor het huis des Heeren,—het onzen pligt geacht, dien weg en die middelen te kiezen, welke het nuttigst en het best zyn, om zoo vele onheilen van de kerk af te wenden.

En, meermalen in onzen geest de woorden overdenkende van Jesaia: "In consilium coge concilium" en overwegende, dat dit middel in de bezwaarvolste tyden van de kerk, met goeden uitslag, door onze voorgangers is aangewend, hebben wy, na langdurige gebeden, en het gevoelen vernomen hebbende van onze eerw. broeders, de kardinalen der H. Roomsche kerk, besloten, naar dezen zetel van Petrus, U byeen te roepen eerw. broeders, die het zout zyt der aarde, de wachters en herders van de kudde des Heeren en heden, door de gunst der goddelyke barmhartigheid, die zoo vele belemmeringen uit den weg heeft geruimd, wyden wy met den ouden plegtigen ritus, deze heilige vergadering in."

Nadat de Paus verder heeft uitgeweid over de blyde en weemoedige gedachten, by hem opgewekt door den aanblik dezer vergadering, in wier personen als het ware de gansche Christenheid aanwezig is, vervolgt hy aldus:

"Welaan dan, Eerw. Broeders, versterkt u in den Heer, en, in naam van de Allerhoogste Drieëenheid, geheiligd in de waarheid en gewapend met de wapenen des lichts, onderwyst met ons den weg, de waarheid en het leven, waarnaar de menschheid, beneveld door zoo vele dwalingen, smachten moet—helpt ons, zoo mogelyk, om weder den vrede te brengen in de koningryken, de wetten onder de barbaren (bandeloozen); de rust in de kloosters, de orde in de kerk, de tucht onder de geestelyken, God een Gode welgevallig volk."

De toespraak eindigt met de bede om bystand voor de vergadering.

— De komst te Rome van Mgr. Darboy, aartsbisschop van Parys, is gekenmerkt door eene gebeurtenis, welke het gewigt er van verhoogt. Deze prelaat is door Keizer Napoleon belast met het overbrengen, *uit naam van den kroonprins*, van eene met goud gevulde beurs. Dit is, zoo men wil, een geschenk voor het concilie, of eene offerande voor den St. Pieterspenning. Doch dat deze offerande is gedaan namens den kroonprins en niet namens den keizer, is eene nieuwe bydrage tot de Napoleontische politiek, welke elk lid van de keizerlyke het vervullen eener speciale rol aanwyst.

— Door de arbeiders in Engeland, die zonder werk en dus aan ellende ten prooi zyn, is een verzoekschrift gerigt aan de Koningin, ten einde door hare bemiddeling hulp te verkrygen. Dit stuk, van duizende handteekeningen voorzien, munt uit door gematigdheid en gezond verstand, zoodat het aller aandacht trekt en veler sympathie wekt.

De arbeidloozen vragen geen giften; zy vragen werk. Engeland kan over te veel werkkrachten beschikken; in de kolonien daarentegen is behoefte aan arbeiders; zy verlangen dus dat de Regering hen in staat zal stellen om naar de kolonien te vertrekken, om daar hun brood te verdienen. "Wy berokkenen"—dus wordt in het verzoekschrift gezegd—"hier slechts nadeel; onze aanwezigheid ginds kan niet anders dan voordeel opleveren, zoowel voor ons, voor de kolonien, als voor het Moederland." Zulk eene mannelyke verklaring, zegt de *Pall Mall Gazette*, moet by iederen Engelschman eerbied en bewondering opwekken en het zou zeer te betreuren zyn, indien het Land de bede niet zou verhooren. Hetgeen gevraagd wordt door de werklieden is zeer gematigd.

Over geheel Europa hoort men het Communisme en de revolutie prediken. Men verkondigt openlyk dat eigendom diefstal is, dat de ryken de vyanden en de onderdrukkers zyn van de armen, dat kapitaal en arbeid geslagen vyanden zyn, enz. Deze beginselen, zoo men ze al beginselen heeten kan, vinden zelfs in Engeland voorstanders. Dit feit maakt het verzoekschrift nog te opmerkelyker en legt der Regering de verpligting op om te onderzoeken of hetgeen gevraagd wordt niet te verleenen is. Het ligt voor de hand, dat er bezwaren zyn. Maar waar zyn die niet? En het getuigt van de grootste lafhartigheid voor bezwaren terug te deinzen.

De *Pall Mall Gazette* brengt deze petitie in verband met het beginsel, dat de Regering is toegedaan om de kolonien aan haar lot over te laten, hetgeen door dit liberale blad ten sterkste wordt gewraakt. "Natuurlyk, zegt de *Gazette*" kunnen wy Australie en Canada, Zuid Afrika en Nieuw-Zeeland opgeven en schouderophalend zeggen, dat die bezittingen niets waard zyn en tot niets dienen.—Engeland kan alles aan eigenbelang ten offer brengen en als beginsel decreteren, dat de Engelschen geen hooger roeping kennen dan goud te garen; dat hoogere, moreele verpligtingen niet in aanmerking komen. Engeland kan, het groosch verleden vergetende, zich de rol opleggen om als een doode onder de levenden rond te varen, zich ontzeggen om tot de algemeene welvaart iets by te dragen. Maar er staat nog een anderen weg open; om dien te bewandelen is er slechts moed en volharding noodig. In alle Engelsche kolonien klaagt men over Engelands onverschilligheid; algemeen protesteert men er tegen, dat zy aan haar eigen lot worden overgelaten. De kolonisten willen blyven wat zy waren—Engelschen.—En Engeland? 't Verloochent zyne zonen en baadt zich in weelde; het heeft een leger en eene vloot als 't ware louter voor pleizier.—Doet een der kolonien een kreet om hulp hooren, dan haalt Engeland de schouders op en zegt dat de kolonie zich zelve maar helpen moet.

Er is meer. In het ryke, welvarende Engeland, zyn duizenden, die hongeren, die willen werken, maar geen werk vinden en die nu vragen of ginds—in dat andere verloochende deel van Engeland, waar zooveel bronnen van welvaart te ontginnen zyn—voor hen geen hulp zou te vinden wezen. In die vraag—zegt de *Gazette*—ligt de kiem opgesloten van iets grootsch, iets zeer verhevens. Vyf of zes natien (Engeland en zyne kolonien), die alle tot één stam behooren, doen den wensch kennen om elkander onderling tot hulp en steun te wezen; waarom zou de Regering zich tegen dien wensch verzetten en onderlinge zamenwerking verydelen? Waarom niet liever de banden naauwer toegehaald, zoodat de natien eindelyk een Bond zouden vormen? of is eene federatie van Engelschen een hersenschim, eene phrase? In theorie zyn wy één volk; waarom zouden wy het niet in de praktyk wezen. Men antwoordt: 't is zoo moeijelyk. Zoo moeijelyk, zegt de Engelschman van den huidigen dag, die afstamt uit het fierste, het vurigste, het dapperste en ondernemendste van alle rassen: Maar neen, roept de *Gazette*: oud Engeland leeft nog; het moet nog leven; het moet wakker worden geschud om een grootsch doel na te jagen, indien het wil voorkomen, dat zyn magt het ten verderve zal zyn.

Een eerste stap om het denkbeeld eener Engelsche federatie te verwezenlyken, zou zyn de instelling van een Bondsparlement, dat zeer spoedig allen ten zegen zou wezen, omdat door de leden de verschillende en uiteenloopende belangen met elkander in verband zouden gebragt worden. Om dit doel te verwezenlyken, mag men voor geene bezwaren, hoe groot ook, terugdeinzen. Dat doel moet Engeland najagen.

— Volgens een te Konstantinopel ontvangen diplomatiek telegram heeft de Khedive de voorwaarden, in den laatsten firman der Porte vervat, aangenomen. Hy verbindt zich, om de belastingen in Egypte slechts in geval van nood te heffen en dit te doen namens den Sultan; voorts om geene leeningen in het buitenland te sluiten zonder gebleken noodzakelykheid en na voorafgaand verlof van den Sultan. Naar men verneemt, zal de Khedive zich naar Konstantinopel begeven, om den Sultan de verzekering te geven van zyn trouw.

— Alle vrees voor een conflict tusschen de Porte en de Khedive is verdwenen. De firman is den 9 Dec. met de gebruikelyke plegtigheid en onder het lossen van het geschut afgelezen.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 14 January 1870.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 22 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Lyst van de ter Postery alhier liggende brieven, drukwerken, monsters en stalen, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Brieven :

Engrasia Canqueren, Emanuel Campodonico, J. Capriles Junr., H. Waubert de Puiseau, Constantino Felico, Emiliano Hernandez, Peyer & Co., Isaac Pinedo Jr., Pedro Perdomo, Minguel Pocaterra, Antonio Pinson, Rojas Hermanos, Isabel Tobar, Antonio Torres, Andres S. Ybarra.

Drukwerken enz. :

Brandao Hermanos, J. & J. R. Blanch, Mosé Curiel & Co., Elias M. Curiel 2, E. Curiel. Consulat de la Confederation de l'Allemagne du Nord, D. A. de Lima, De Lima Hermanos 2. Gorsira & Dania, D. C. Henriquez & Son, W. Heldewier Vignon, W. A. Horan, Louis Horten & Son, Jesurun & Zoon 2, S. E.L. Maduro, J. R. Mount 2, Richardson.

Curaçao den 14 January 1870.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

PUBLIEKE VERKOOPING op Donderdag den 3 *February* 1870, des voormiddags te 11 ure, in het lokaal der Spaarbank, van de panden, beleend van 1 July tot en met 31 December 1867, onder No. 1415 G. tot en met No. 3655 G, waarvan de vervallen interest niet voor dien dag is aangezuiverd. De voorwerpen zullen een dag voor den verkoop, ter bezigtiging worden gesteld.

De belanghebbenden worden dus aangemaand om nog vóór den bepaalden verkoopdag de verschuldigde interesten te komen aanzuiveren, en aldus den verkoop, *die in geen geval zal worden uitgesteld,* vóór te komen.

Curaçao den 14 January 1870.
De Voorzitter der Spaar- en Beleenbank,
C. H. JONCKHEER.

ATTENTIE!

NAMENS den Raad van Administratie der Spaar- en Beleenbank wordt hierby, aan al degenen, die gelden op obligatie aan de instelling schuldig, of wel als borgen voor zoodanige schulden verbonden zyn, en de opgevorderde 20 pCt. van het kapitaal, en de vervallen interest nog niet hebben voldaan, of op eenige andere wyze in gebreke zyn gebleven aan vroegere aanschryvingen te voldoen, *kennis gegeven* "dat op *den zestienden February a. s.* de geregtelyke opvordering van kapitaal en interest van allen, die tot dien dag in gebreke mogten zyn gebleven, *zonder eenig uitstel of verwyl,* zal plaats hebben.

Curaçao den 14 January 1870.
De Secretaris der Spaar- en Beleenbank,
A. J. PYPERS.

DE ondergeteekende, dagelyks over een paar uren (van 7—8 *'s morgens* en van 4—5 *'s namiddags*) kunnende beschikken, biedt het geëerde publiek zyne diensten aan tot het geven van privaat lessen in de Nederlandsche, Fransche en Engelsche taal, alsmede in de overige vakken, die tot het lager onderwys behooren.

Curaçao den 14 January 1870.
J. H. A. QUAST.

ATTENTIE.

MEN wordt vriendelyk tevens dringend verzocht de rekeningen, wier tyd van betaling verstreken is, vóór ultimo dezer maand te doen aanzuiveren.

Curaçao den 12 Januari 1870.
P. C. GORSIRA.

HET HUIS No. 277 in de 4e. Wyk O. Z., een aantal meubelen en verscheidene andere voorwerpen zyn uit de hand te koop. Te bevragen by

EVA VAN WYCK.
Curaçao den 13 January 1870.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden zullen op Woensdag, den 26 dezer, des middags ten 12 ure, vóór het Weeskamer gebouw, in het openbaar doen verkoopen, HET HUIS No. 190, gelegen in de 3e. Wyk aan de Overzyde, alsmede EENIG HUISRAAD.

Curaçao den 14 January 1870.
G. P. DE WINDT.
M. DAAL.

DE ondergeteekende door ziekte verhinderd om aan de advertentie in het laatst van April 1869 in de Curaçaosche Courant opgenomen, te voldoen, maakt by deze aan het geëerde publiek bekend, dat hy thans hersteld is en met zyne werkzaamheden als Smid, enz. is begonnen; hy beveelt zich nogmaals aan in de gunst van het geëerde publiek.

Curaçao den 15 January 1870.
W. R. L. VAN DEN BELD.

HET vertrek van de SANTA ROSA is bepaald op den 2 Februari d. j.

Curaçao den 14 Januari 1870.
HELLMUND & Co.

GODSDIENSTOEFENING by de Vereenigde Protestantsche gemeente op aanstaanden Zondag, des avonds te half 7 ure.

"DE VERGENOEGING"
MAANDELYKSCHE VERGADERING
op Zaturdag den 15 January 1870.

Dienstbeurten by de Spaarbank.
Zaturdag den 15 January 1870.
Bestuurder de Heer A. M. C. Henriquez.
Commissarissen de Heeren P. I. Beaujon en Sl. de Casseres Jr.

TEATRO

GRAN FUNCION ACROBATICA
para el Domingo 16 del corriente mes,
por la acreditada Compañía
de FRANCISCO SANCHEZ,
preparada de modo que el público quede completamente satisfecho.

Curaçao, Enero 14 de 1870.

EERE DIEN EERE TOEKOMT!

DE burger, die zich verdienstelyk maakt jegens zyne medeburgers, heeft aanspraak op erkentelykheid van de Regering en het Volk, vooral, wanneer die diensten in het belang zyner lydende natuurgenooten en belangloos zyn bewezen.

Om deze reden, kwyten de ondergeteekenden, Ingezetenen van *Aruba*, zich van hunne verpligting, om hier openlyk hunnen Dank toetebrengen aan hunnen waardigen landgenoot, den Heer BERNARDUS VAN DER VEEN QUANT, voor zyne zoo yverige als belanglooze hulp aan de zieken bewezen, zoowel in vroegere jaren van epidemie, – die ons nog versch in het geheugen liggen, – als laatstelyk, sedert het vertrek met verlof naar Europa, van den eenigen geneesheer van dit Eiland.

Dank zy de goede zorgen van onzen Gouverneur, zyn wy thans van een' tydelyken geneesheer voorzien; doch de diensten door den Heer QUANT aan onze zieken bewezen, zullen wy nimmer vergeten! Moge Gods Zegen hem en de zynen steeds deelachtig zyn!

Aruba, den 25 December 1869.

Borchard S. Croes. W. D. C. Gomez. Johs. M. Eman. Simon Z. Gomez. Fredrik Gäerste. Simon Gomez. Charles Ponzon Regina J. Ponson. Frederik Ponson. T. Wefer. J. Anthony de Veer. J. H. G. Eman. P. J. C. Lampe. Pedro Maduro. Eloy Ruis. William E. Maduro. C. Specht. George Henriquez. Eugenio Gdo. Scholten. N. C. Eman. Generoso Maduro. Regina J. Frigerio. S. M. Schultz. Frederik Olivet. Jacobo Albertsz. Willem A. Wever. Arnolus Roos. J. Wefer. Jan Daniel Lacle. Fermin Gäerste. J. A. de Veer. J. G. Lampe. Susana M. Odiber Cruz. Betzy Q. Oduber. Amable Eman. Cornelio Oduber. C. Odilar. Juan R. Olivet. Mordy. Dovale. Jacobs Cruz. Henrique Croes. H. E. Maduro. Janchiel Croes. Lermiet Fautino Kock. Frans V. Croes. Jan Hendrik Croes Jz. Jan Pieter Croes. B. G. Quant Jz. Jan Hk. Leydens. Dominga C. Pardo. Jan H. C. Wever. Jacobus Croes Fz. W. F. Croes. Juan Maduro. Juan L. Everon. Marten Rafael. Federico de Castro. C. N. de Castro. S. C. O. de Hűbel. M. C. Oduber. Antwyn Henriquez. Fco. Oduber. Nicolaas C. van der Biest. J. de Kort.

VYFDE Natuurkundige Voorlezing in de Engelsche en Hollandsche taal op Woensdag avond, den 19 dezer. Sprekers: de HH. J. C. Henriquez en W. C. Willemsen.

NB: De Heeren, die geteekend hebben en op wier contributie by de oprigting dezer vereeniging wel *degelyk* gerekend is, worden beleefd aan de betaling herinnerd.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*January.*

7 ned. stoomb. Honfleur, Forbes, Pto. Cabello.
8 „ bark Adela, Laclé, Aruba.
ven. schr. Guayreña, Blanken, Pto. Cabello.
„ bark Camelia, de Windt, Pto. Cabello.
„ „ Joven Elena, Ortiz, Pto. Cabello.
„ boot Cileño, Marmol, Zee.
10 „ bark Diligencia, Silva, Pto. Cabello.
ned. „ Grazielle, Martes, Bonaire.
„ schr. Henriette, Montanus, Manzanilla de Cuba.
11 ven. bark Teolinda, Yransquin, Vela de Coro.
deens. schr. br. Hansine, Thomsen, Hamburg.
ned. schr. Isabel, Ruiz, Barcelona.
„ bark Minerva, Croes, Aruba.
12 „ schr. Paq. de La Vela, Lopez, Vela de Coro.
„ bark Experiencia, Nicolaas, Bonaire.
„ „ Pajaro, Boekhoudt, Bonaire.
13 „ schr. Gez. v. d. Bossche, Vermeulen, Bonaire.
„ bark Calypso, Torbed, Bonaire.
ven. schr. Cumarebo, Gonzalez, Vela de Coro.
14 „ boot Gran Diablo, Cordero, Pto. Cabello.
„ schr. Carolina, Valles, Vela de Coro.

UITGEKLAARD.—*January.*

7 ven. boot Providencia, Coffi.
am. schr. J. W. Dodge, Taylor.
ned. bark Henriette, Beukenboom.
8 „ stoomb. Honfleur, Forbes.
ven. bark Bernarda, Marcounier.
ned. „ Calypso, Torbed.
ven. „ Joven Elena, Ortiz.
ned. „ Adela, Laclé.
10 ven. schr. Guayreña, Blanken.
„ „ Iris, Boom.
11 „ bark Camelia, Agreda.
ned. schr. Hirondelle, Jandroep.
„ „ Victoire Clemence, Ulder.
12 ven. bark Teolinda, Yrausquin.
ned. „ Minerva, Croes.
„ „ Maria Elisabeth, Thielman.
13 deens. schr. brik Hansine, Thomsen.
ned. bark Grazielle, Martes.
14 „ schr. Paq. de La Vela, Lopez.

AANGEKOMEN: gisteren, de Venezolaansche Oorlogschoener *Libertad*, Kommandant *E. Prado*, met avary.

VERTROKKEN: Zaturdag, den 8, naar Jacmel, Zr. Ms. Stoomschip *Kykduin*, Kommandant Kapitein Luitenant ter zee *H. E. Bunnik*, en met hetzelve de Heer *J. H. Schotborgh*, Hoofd-ambtenaar, in commissie met Kommandant *Bunnik*, om een naauwkeurig onderzoek te doen en de noodige stappen te nemen in de zaak der aanhouding en verbeurdverklaring van de Nederlandsche bark *Margaretha*.

— naar St. Thomas, over Puerto Cabello en La Guaira, het Nederlandsche pakket stoomschip *Honfleur*, kapitein *Forbes*, met de brievenmalen voor Europa en dat eiland.

Den 24 October vj. kwam de Nederlandsche brik *Cornelia Catharina*, kapitein *Merkelbach*, vertrokken van Curaçao met bestemming naar Amsterdam, met eene lading hout, voor Fayal, met noodtuig en zwaar beschadigd. Zy werd den 17 September door een storm beloopen, verloor hare masten en verschansingen en werd den 17 November binnen de baai van Fayal gesleept. Zy is, naar men berigt, niet herstelbaar; de kosten van reparatie zal meer bedragen, dan het schip waard is.

Naar wy vernemen bestaat by de Noorduitsche Lloyd het voornemen om in den loop van dit jaar, behalve hare andere overzeesche stoombootlynen naar New York, Baltimore, Havana en Nieuw Orleans, eene tweede lyn naar de West-Indiën te openen, waarvan het punt van uiteinde waarschynelyk Colon (Aspinwall) zal zyn. Voor de levering in den loop van 1870, van drie zeer snelvarende stoomschepen van 2000 ton elk, is reeds overeengekomen, ten einde daarmede aanvankelyk eenmaal per maand te beginnen; voorts zullen er nog twee andere aanbesteed worden om eene veertiendaagsche vaart levendig te houden.

By deze vaart heeft Lloyd op het oog om, respectivelyk by aankomst in en vertrek van de West-Indiën, deze haven tot eerste en laatste station dienstbaar te maken.

— Indien men resumeert hetgeen de Fransche bladen van het Suez-kanaal zeggen, dan komt men tot de overtuiging, dat het voor de aandeelhouders dezer grootsche onderneming niet rentegevend zal zyn, doch dat het kanaal voor stoomschepen uitmuntend zal zyn, zoodra nog eenige veranderingen en verbeteringen zyn aangebragt, welke alle ingenieurs, die men raadpleegde, raadzaam en gemakkelyk tot stand te brengen achten, indien slechts het noodige kapitaal gevonden wordt. Dit kapitaal vertrouwt men, dat de Onderkoning zal opnemen, met behulp der Fransche regering.

— Het proces Troppmann zou waarschynlyk den 27 Dec. beginnen en het verlangen om de geregtszitting by te wonen was zoo groot, dat de president voor elke te begeven plaats honderde solicitanten heeft. Een der provinciale dagbladen stelt in allen ernst voor, om Troppmann in de verschillende steden van Frankryk ten toon te stellen tegen een hoogen entréeprys; het blad is overtuigd, dat dus eene aanzienlyke bydrage voor de staatsinkomsten voor dit jaar zou verkregen worden.

Horsford-Liebig's bakpoeder. In verband tot vroegere mededeelingen over dit bakpoeder, is het ons aangenaam te kunnen mededeelen, dat het een Mr. broodbakker te Arnhem, den Heer N. P. Stapert, in de Roodenburgstraat, door oefening gelukt is met behulp van dat poeder, als surrogaat van gist, een zeer smakelyk en oogelyk brood te bakken. Wy waren in de gelegenheid zulk brood te zien en te proeven, en zy, die aan het onderzoek er van deelnamen, meenden allen, dat zulk brood bepaald aanbeveling verdiende.— Te meer maken wy van een en ander gewag, nu aan genoemd bakpoeder te Amsterdam een zilveren medaille te beurt viel, en sommige bakkers blyven beweren, dat zy met het gebruik van dat poeder niet voort kunnen. Nu collega Stapert er wel mee voort kan, en wel zoo goed, als by hem het geval is, vreezen wy, dat het haspelen met dat poeder eer ligt aan gebrek aan volharding by de bakkers dan aan het poeder zelve. *(Ned. Ind.)*

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER &
C. J. & A. W. NEUMAN Fz.